

Nieznani, Gigant

Słowa: Grzegorz ("Guru") Tyszkiewicz

Muzyka: Stan Rogers

Cień zimy nad miastem, od morza dmie wiatr,
Szarzeją kolory na jawie i w snach,
Blask ciepła od ognia zrodzony we drwach,
Gdy Gigant się budzi ze snu...

Krąg ludzi za stołem - wsłuchani w czyjś szept,
Wypieki na twarzach, rozgrzała się krew,
Legendy, choć stare - obudzą dziś lęk,
Gdy Gigant się budzi ze snu...

Ref.: Śmieję się i tańczę, śpiewaj co siłą,
Wlej łyk mocnej whisky, jak ognia do żył.
Śmieję się i tańczę - obudź go sam!

Z tego snu...

Rozstąpią się ściany, zakręci się dym,
Gdy ogień zatańczy - wirujemy wraz z nim;
Krakeny i węże już wpadły w ten wir,
Gdy Gigant się budzi ze snu...

A lata mijają i miele się czas,
I gryzie tęsknota, co żyje gdzieś w nas,
Legendy i czary wciąż mają swój czas,
Gdy Gigant się budzi ze snu...

Cień zimy nad miastem, po nocy wstał dzień,
Znowu rzeki historii skrzyżują swój bieg,
Lecz my zatańczymy, nim stopi się śnieg,
Gdy Gigant się zbudzi ze snu...